

Malmi on säilyttänyt kuntakeskusmaisena monimuotoisuutensa

Malmi palveli vuoteen 1946 silloisen Helsingin maalaiskunnan kuntakeskuksena. Nykyisen kirkkorakennuksen paikalla toimi kunnantalo. Nyky-Malmi on kasvatessaankin säilyttänyt monimuotoisuutensa ja monipuolisuutensa. Ainoastaan lentokenttä on uhattuna.

Malmin palvelurakennetta kattaa miltei koko ihmisen elämän kirjon. Vain synnytyssairaala puuttuu. Tarjonta on vertaansa vailla, verrattuna moneen muuhun kaupunginosaan. Malliksi poimintoja malmilaisesta tarjonnasta: korkeatasoinen sairaala, lukuisia eri tason oppilaitoksia, monipuoliset kaupalliset palvelut, Suomen suurin seurakunta, nopeat rai-deyhteydet, oma historiallinen lentokenttä ja päätepiiteenä maamme suurin hautausmaa. Joku nokkela on todennut, että viimeisellekään reissulle ei tarvitse Malmia pidemmälle mennä.

Minulle Malmi on läheinen. Isäni puolelta esivanhempani olivat malmilaisia, ja näin lapsuudenmuistoistani on oma paikka Malmilla. Oppikouluun, silloiseen Malmin Kau-

palliseen Keskikouluun, tepastelin aikoinaan arastelevin askelin. Pian tuolloin uutukaisesta koulurakennuksesta muodostui läheinen ja hyvä oppimispaikka. Kiitän vieläkin koulun kaupallisesta suuntautumisesta. Keskikoulussa opin kirjanpitoa, konekirjoitusta ja talousoppia. Jatkoin samassa osoitteessa Yhteiskouluksi muuttuneessa lukiossa, jossa jatkui myös kaupallisten aineiden opetus. Yo-todistustakin enemmän mieltäni ilahdutti näinä vuosina saamani kipinä kaupallisuuteen, joka sittemmin johti yritysmaailmaan perustaessani v. 1981 MaTaPuPu-lehden.

Kenttä säilytettävä

Helsinki tarvitsee elinkeinopoliittisesti nopeat yhteydet naapurimaahimme takaavaa Malmin kenttää, josta soisi muodostuvan aidon lentopuiston monipuolisine palveluineen. Kompromissikin olisi hyvä. Kentän alueelle voitaisiin tuottaa uusia asuntoja samalla säilyttäen lentotoiminnot. Kenttäalue on Koillis-Helsingin keuhko, joka palvelee hienosti liikuntaa kävellen, hölkkäen ja hiihtäen.



HEIMO LAAKSONEN

Malmi on Koillisen monipuolinen aluekeskus, jota on kehitettävä ja saatava viihtyisämmäksi.

Malmilla on myös ennakkoluuloton paikka monimuotoiselle asumiselle. Aikoinaan Malmi yhdistettiin romaniväestöön. 1980-luvulla Malmi otti ensimmäisenä pakolaikes-

kuksena vastaan mm. venepakolaisia, jotka saapuivat Vietnamista. Myöhemmin on malmilaiseen katukuvaa tullut mukaan paljon muitakin kansallisuuksia. Tulijat ovat nosta-

neet ja monipuolistaneet alueen palvelutasoa mm, useilla etnisillä ruokapaikoilla. Kaikkien makuhermoja palvellon.

Heimo Laaksonen

Tapanila, lapsuuteni viehko kotikylä



Tästä Tapanilan pikkukoulusta käynnistyi meikäläisen, Mosan pojan koulupolku. Nyt sympaattisen koulurakennuksen saaminen mosalaisten yhteiseksi kylätilaksi ansaitsee kaiken tuen.

Tapanila, myöhemmin Mosa, on elämäni ensikehto. Synnyin, kasvoin, viihdyin ja nautin kotikylästäni elämäni ensimmäiset 22 vuotta. Vasta painava syy, avioliitto ajoi pois Mosasta.

Vanhemmat, sukulaiset, ystävät ja kaverit jäivät Mosaan. Vuonna 1981 heittäydyin yrittäjäksi perustamalla MaTaPuPu-Lähilehden, mosalaisten ja naapuri kaupunginosien asukkaiden tiedon tarpeeseen. Sain taas palvella viehkoa synnyinkylääni olemalla median edustajana mukana kaavoittamassa Mosaa. Kyläläiset olivat saaneet vuosikymmenet talvia kuraisia ja hoitamattomia teitä, kunnallistekniikan puuttuessa istua talvipakkasilla ulkokuuseissa, vintta vettä kaivoista ja kokea uhkaa koko ainutlaatuisen kylän silittämistä kerrostalotuotannon tieltä.

Mutta 1980-luvulla taantumalle tuli loppu. Mosaan oli muuttanut verestä, nuorta sekä uutta asukasvoimaa, joukossa arkkitehtejä, taiteilijoita ja muita taitajia, jotka kävivät työstämään Mosan säilyttämistä ja luomista ainutlaatuisiksi kaupunginosaksi Helsingissä. Vähäisin merkitys silloin käynnistyneeseen kaavoitustoimeen ei ollut tapanilaisella arkkitehti Matti Visannilla, jonka leipätyö oli myös Helsingin kaupunkisuunnitteluvirastossa. Hän oli vahva linkki Mosan ja kaavoittajan välissä.

Päätöimitin MaTaPuPu:a 17 vuotta Mosassa, Tapanilan urheilukeskuksessa nykyisen Tapanilan Erän toimiston tiloissa. Se oli upeaa aikaa, mosalaiset ja eräläiset astuivat vain ovesta sisään kertomaan ideansa ja huolensakin. Teimme MaTaPuPu:ssa yhdessä parempaa ja toimivampaa asuinympäristöä.

Asfalttisoppa porisi

Hauska tapahtuma ajoittui myös 1980-luvun muutosvuosille. Tuli tieto, että silloinen Tapanilan tiehoitokunta oli päässyt toteuttamaan haavettaan urheilukeskukseen johtavan Hiidenkiventien asfaltoimiseksi. Syntyi ristiriita, Lemminkäisen koneiden levittäessä pikipinnoitetta esteeksi ilmaantui maineikas toisina-ajattelijan kalastaja Pentti Linkola. Kalastaja Linkola sattui juuri parahioksi olleen heilastusreissulla Mosassa. Kiperä välikohtaus päättyi lopulta töiden jatkumiseen. Näytelmän viesti oli, että Mosan kurjuuden v. 1946 alueliitoksen jälkeen kokenut vanha polvi halusi päällystää teitä, mutta pispalamaiseen kylään muuttaneiden uusmosalaisten mielestä vanhan puutalo-yhteisön teiden tuli olla sorapintaisia. Kieli keskellä otsikoin juttuni MaTaPuPu-lehteen: Tapanilassa syntyi asfalttisoppa vuosikymmenten näkemyseroista. Kumpikin leiri kiitteli juttua. Se lämmitti!

Vastaavan lämpimän kutinan koin Mosa herää -toritapahtumassa v. 2012, jolloin Tapanila-Seura julisti meikäläisen "Vuoden mosalaiseksi".

Mielipide asvaltoinnin tarpeesta on Mosassa elänyt tähän päivää asti. Mosalaiset nousivat verkkokeskustelussa kapinaan valtuustoaloitteesta, jossa Kauko Koskinen esitti Koillisen sorakatujen asvaltointia. Mosalaisilla ei ole syytä huoleen. Kaupungin varat eivät tule vuosikymmeniä riittämään kaikkien sorakatujen mustaamiseen. Halukkaita ja anovia riittää mm. Suutarilassa, Puistolassa ja Ala-Tikkurilassa. Vinkkinä voi sanoa, että Tapanila-Seuran kannattaa olla hereillä ja tehdä yhteistyötä kaupungin kanssa, että "lemminkäisnäytelmä" ei jonain päivänä saa Mosassa uusintaesitystä.

Lopuksi vielä tosi, mutta tämän päivän ympäristökäsityksillä huikkea uutinen Mosasta, Suutarilan suuntaan vievän Päivöläntien ja sitä jatkaneen silloisen Yrtimeantien kesähoidosta 1960-luvulla. Mosan VPK:n rajanaapurissa toimineella Gulfon huoltoasemalla tankattiin kuorma-auton lavalla ollut säiliö täyteen jätteöljyä. Sitten kippi pystyy ja matkaan hoitaman Mosan pölisevää pääväylää. Näin silloin. Pölyäminen päättyi, paikoin hyvin öljytystä Päivöläntiestä saattoi tulla liukaskin, ainakin meille fillaroiville pikkupojille.

Heimo Laaksonen

PÄÄKIRJOITUS

29.3.2017

Hyvät matapupulaiset!

Elämä on täynnä valintoja. Meitä, tämän lehden lukijoita yhdistää paljolti valinta yhteisestä kotiseudusta, MaTaPuPu-alueeksi kutsutusta Koillis-Helsingistä. Onnellinen etuoikeuteni on ollut saada päätoimittajana tehdä töitä Koillis-Helsingin hyväksi v. 1981 perustamani MaTaPuPu-lehden, ja sen viitoittamaa paikallislataa jatkaneiden lehtien kautta yli 30 vuotta.

Edessämme on kuntavaalit. Tärkeä valinnan paikka sekin. Edellisissä, ja elämäni ensimmäisissä kuntavaaleissa sain muhkean 809 äänen valtakirjan hoitamaan lupausteni mukaisesti etenkin MaTaPuPu-alueen asioita ja edunvalvontaa. Valtaosa tuestani tuli teiltä matapupulaisilta. Kiitos vieläkin siitä!

Työurallani olen kirjoittanut yli 1500 tšekäläistä pääkirjoitusta. Kautta vuosikymmenten olen niissä korostanut MaTaPuPu-alueen keskeisyyttä, omavaraisuutta ja monipuolisuutta. Olen kiihottanut alueemme elinvoimaisuuden turvaamiseksi käyttämään läheisiä palveluita mm. iskulauseella ”osta omilta! Vaalien aikaan, etenkin kuntavaalien, olen korostaen toivonut matapupulaisten äänestävän alueellamme asuvia ehdokkaita. Me tšekäläiset olemme parhaita asiantuntijoita puolustamaan Helsingin päätöksenteossa nimenomaan MaTaPuPu-aluetta. Kantani ei ole näissä asioissa muuttunut. Jos et jostain syystä voi äänestää numeroani 89, niin pyri löytämään listoilta joku toinen MaTaPuPu-alueella asuva ehdokas. Kuntavaalit kun ovat vahvasti aluevaalit.

Nelivuotinen poliittinen urani on lyhyt, mutta antoisa. Olen ensimmäinen varavaltuutettu kokoomuksen ryhmässä. Lisäksi hyvä vaalitulokset singautti minut liikuntalautakuntaan ja sen varapuheenjohtajaksi. Mainio varasijani on mahdollistanut, että olen liki 90-prosenttisesti istunut kaupunginvaltuuston kokouksissa päätämässä yhteisistä asioistamme, mm. äänestäen, puhuen ja tehden aloitteen Malmin lentokentän säilyttämisen puolesta. Liikuntapuolella on ollut ilo vaikuttaa päätöksiin, jotka ovat parantaneet mm. alueemme suurien liikuttajien Tapanilan Erän, Malmin Palloseuran ja Puistolalan Urheilijoiden olosuhteita ja taloutta. On ollut ilo vetää kotiinpäin, sekä tukea Helsingin tervettä taloudenhoitoa. Olen oppinut paljon uutta!

Haluan hyödyntää nyt päättyvällä valtuustokaudella lehden tekijälle karttunutta poliittista osaamista. On se tämä politiikka vinkeä laji omine sääntöineen, hidasteineen ja verkostoineen. Nyt olen näistä kärryillä. Mukaan ja kyytiin otan kaikki matapupulaiset. Tehdään yhdessä kotikulmiamme nykyistäkin viihtyisämpi, toimivampi ja parempi. Vaalikopissa kyytilipun numero on 89.

Heimo ”Hemppa” Laaksonen
Kotiseutuneuvos



Pukinmäen upea kartano palvelee hienosti asukaskäyttöä. Kiitos kartanon säilyttämisestä ja sen pyrittämisestä kuuluu Pukinmäki-Seuralle, joka palvelee puskulaisia myös viljelypalsta-asioissa.

Tyylikäs kartano muistuttaa menneestä Pukinmäessä

Pukinmäki on viimeisinä vuosikymmeninä kokenut yhden suurimmista muutoksista MaTaPuPu-alueella. Vielä 1950-luvun viljelmien ja pientalojen hallitsema kaupunginosa on tiivistynyt ja kasvanut voimakkaasti. Rautatien läheisyys ja hyvät liikenneyhteydet ovat vauhdittaneet Pukinmäen kaavoituksen kautta kasvuun.

Pukinmäessä ja Tapanilassa oli likimain samantyyppisiä huvila kyläyhteisöjä vielä pitkään v. 1946 tapahtuneen Helsinkiin liittymisen jälkeen. Samankaltaisuus väistyi Helsingin käydessä tosissaan 1970-1980-luvuilla kaavoittamaan sekä Puksua että Mosaa. Pukinmäki sai kerrostaloasutusta ja Tapanilassa säilytettiin pientalovaltaisena.

Pukinmäen tulevaisuudeksi määriteltiin reipas asukasmäärän kasvu mm. kerrostaloja rakentamalla. Kii-vaimpina muutoksen vuosina uu-

det suunnitelmat työllistivät myös muutoksen voimakkuudesta yllättyneitä asukkaita. Kaupungin neuvottelukumppanina ja pukinmäkeläisten edunvalvojana toimi Pukinmäki-Seura. Etenkin 1980-luvulla ahkerointi oli ajoittain lähes kokopäiväistä. Ketään väheksymättä suurimman urakan pukinmäkeläisistä tuolloin kantoivat Kauko Salmi, Reino W. Lönnblad ja Tero Tuomisto.

Pukinmäkeläiset saivat lukuisia asukasiloissa ottaa kantaa uusiin suunnitelmiin. Milloin kättä vään-

nettiin Pukinmäen kolmiosta, päiväkotipaikoista, Sunilanmäestä ja monista muista paikoista. Näistä riitti meikäläiselläkin työtä ja kirjoitettavaa. Yksi mieltä lämmittävimmistä tapauksista oli hienon pukinmäkeläishuvilan villa Öllerin muuttaminen lasten päiväkodiksi.

Kiitos asukkaiden ja kaupungin välisen toimivan sekä hyvän yhteistyön Pukinmäen kaavoitus ja uudelleen luominen tuotti paljon hyvää. Pukinmäkeläiset ovat saaneet iloita ja nauttia mm. Säveltäjänpuistosta, Rantapuistosta, ja oma hillosilmänsä on tyylikäs Pukinmäen kartano, joka viestittää menneestä Pukinmäestä.

Heimo Laaksonen

Lue koko juttu kotisivuiltani
heimolaaksonen.fi

Puistolassa toimitaan monipuolisesti

Puistolalla on omat erityispiirteensä ja mausteensa MaTaPuPu-alueen kentässä. Vahvasti pientalovaltaisella alueella viihdytään hyvin. Alueella myös toimitaan ja harrastetaan monipuolisesti ja ahkerasti.

Itsestäni perheeni kanssa tuli puistolalainen v. 1977, jolloin veri veti viiden vuoden poissaolon jälkeen takaisin MaTaPuPu-alueelle. Kotia etsittiin Tapanila - Puistola



Tenavatien jämäkkä kivikoulu seisoo saneerauksen jäljiltä tyhjänä. Osin onnen ja sinnikkyuden ansiosta sain tietooni rakennuksen olevan kaupungin myyntilistalla. Huhtikuussa pyritään Puistola-seuran vetämänä saamaan koululle asukastilaisuus, jossa mukana myös kaupungin virkamiehiä.

akselilta, jälkimmäisestä tärppäsi se oikea. Mosan kasvatista tuli fastikalainen.

Mielessä pyöri noina aikoina vahva kotiseutu- ja epä-tietoisuus tulevasta asuinseudusta. Ympäristöä tuli tarkkailtua paluumuuttajan silmin. Tajusin, että joku muukin miettii minne oli muuttanut tai miten ympäristömme on muuttamassa voimakkaasti kasvun myötä. Oli olemassa tšekäläinen tiedonjano. Näin Puistolalan raitin kotimme piskuisessa nurkkakammarissa syntyi v. 1981 syyskuussa MaTaPuPu-Lähi-lehti tuottamaan ja välittämään tietoa paikallisista asioista, ilmiöistä ja ihmisistä. Edessä oli mielenkiintoinen ja palkittu tulevaisuus.

Puistolassa on kautta aikojen ollut vireää kansalaistoimintaa. Puistola-Seura etunenässä on tarmokkaasti vaikuttanut alueen kehitykseen ja puistolalaisten asumisviihtyvyyteen. Kärkkäimpiä tilanteita ovat olleet mm. alkoholistasuntolan torjunta nykyiseltä esikoislestaadiolaisen rukoushuoneen tontilta, ja suunnitelma saada maamassojen käsittelylaitos Suurmetsäntien varteen Puistolantien kohdalle. Oma ansioni oli MaTaPuPu-lehden kautta tuoda asuntolauhka tietoisuuteen. Seuranneesta kansalaistaistelusta

riitti kirjoitettavaa pitkän aikaa. Lopulta koitti voitto. Asuntolalle löytyi paikka lentokentän kupeesta Tattarisuontien varrelta.

Liikunnalla on vahvat perinteet Puistolassa. Menneisyudessa Puistolassa oli monia seuroja. Nyt suurin ja pääasiallinen liikuttaja on monilajiseura Puistolalan Urheilijat, jonka jäsenmäärä on kivunnut jo yli 1500:n. Hyvin moni Puistola-Heikinlaakso - alueen perhe on tavalla tai toisella sidoksissa seuraan. Liikunnan lisäksi Puistolassa toimii kosolti muita yhdistyksiä.

Puistolalaiset eivät juuri viime vuosina ole saaneet uusia julkisia palveluita. Päävastoin, esimerkiksi jokailtainen nuorisotila on menetetetty. Kaupungin luottamusihmiseinä helmikuussa haaviini tarttui tieto, että Kaupungin Tilakeskus on laittamassa myyntiin Tenavatien ylvään, v. 1930 rakennetun tyhjän ja hiljattain saneeratun kivikoulun. Nyt työstämme sen mahdollista pelastamista asukaskäyttöön. Tulossa on mm. asukasilta, johon saataisiin eri virastoista kaupungin virkamiehiä. Pitopaikaksi on kaavailtu itse kohdetta, Tenavatien koulurakennusta. Projekti etenee Puistola-Seuran saatevarjon alla.

Heimo Laaksonen

Tapaninvainiolla viihdytään ja vaikutetaan lähioloihin

Tapaninvainion aluetta moni pitää veteen piirrettynä viivana, ainakin rajojen suhteen. Isolla pensselillä piirrettynä pientalovaltainen Tapaninvainio rajautuu Pukinmäkeen, Tapaninkylään, Siltamäkeen ja myös Malmiin. Olennaista on, että tapaninvainiolaiset viihtyvät rauhallisilla kotikulmillaan.



Kuvassa Immolantien sivu-parakkikoulu. Alueen asukkaat ovat saaneet turhan monta kertaa taistella lastensa koulutilojen riittävästä, läheisyydestä ja laadusta.

Omakoti- ja rivitaloleimainen Tapaninvainio ei tarjoa mittavia kaupallisia palveluita. Ostopohja ei riitä. Onneksi lähietäisyydeltä löytyvät Malmin ja Pukinmäen monipuoliset palvelut.

Mutta kunnallisia palveluita tapaninvainiolaiset tarvitsevat yhtä lailla ja tasapuolisesti kuten muutkin kaupunginosat. Tapaninvainion kaupunginosayhdistys onkin toiminut alueensa terhakkaana edunvalvojana. Suurimmat savotat ovat kohdistuneet kouluihin ja päivähoitopaikoihin. Välistä tapaninvainiolaiset ovat joutuneet miltei rautalankamallilla kertomaan lapsimääränsä koulu- ja varhaiskasvatusviranomaisille. Nyt ajankohtaisena keskustelun aiheena on Immolantien koulun tilakysymys.

Menneinä vuosina tapaninvainiolaisien suuri haave oli saada kotikulmilleen Uimarannantielle, Kapsenskan mäestä nimensä saanut monitoimitalo Kapu. Ei tullut, ainakaan vielä, eikä aiotulle paikalleen, joka parhaillaan rakentuu muuhun käyttöön. Kapu-talo nostaisi alueen palvelukykyä ja toimivuutta rutkasti. Aihetta ei kannata haudata, vaikka tontti jo menikin.

Tapaninvainion rikkaus on rajautua jokeen. Asukkaat eivät ole lämmenneet ajatukselle siirtää omaa uimarantaansa pohjoisemmaksi. Uimaranta-alueeseen ollaan tyytyväisiä, kun ”valvomani” liikuntavirasto varusti sen monipuolisilla lähiliikuntavälineillä.

Heimo Laaksonen



Kuva ei ole vaalitoreilta, vaan Memphisin legendaariselta Sun studioilta elämäni haavematkalla Elviksen Gracelandiin.

Haaveista totta!

Kuluvalla valtuustokaudella sain täyttää monia haaveitani. Hieno sijoitukseni edellisissä vaaleissa takasi kutsun miltei jokaiseen kaupunginvaltuuston kokoukseen. Tuli oppia, tutustui omiin ja muiden ryhmien valtuutettuihin. Sain puhua, äänestää ja tehdä aloitteen mm. Malmin kentän puolesta, torpata Guggenheimin sekä tukea kokoomukselle tärkeää tervettä, ilman veronkorotuksia toteutuvaa taloudenhoitoa Helsingissä.

Työskentely liikuntalautakunnan upean porukan kanssa oli mahtavaa. Jäsenenä ja varapuheenjohtajana oli ilo saada aikaiseksi paljon hyvää.

MaTaPuPu-alueen laariin kertyi mukavasti satoa. Sain lautakunnan kannalleni mm. Sonera stadionilta vapautuneelle keinonurmelle, joka siirrettiin Tapulin hiekalle junioreiden iloksi. Useamman kerran pääsin myös muuttamaan päätöksiä, jotka koituivat taloudelliseksi voitoksi Tapanilan urheilukeskukselle, Tapanilan Erälle, Malmin Palloseuralle ja Puistolan Urheilijoille. Haaveilen tämän luottamustyön jatkamisesta, jos äänestäjät suovat.

Menneellä kaudella toteutui yksi elämäni haaveista. Ajoitin loman valtuusto- ja lautakunnan kokousten väliin. Kohteena oli samanhen-

kisten ystävieni kanssa v. 2013 elämäni haave, Elviksen koti Memphisissä. Kokemus myllersi tajuntani kiertäessäni Elviksen Gracelandin kotia. Tässä se Elvis asui! Elämys ryydittyi seuraavana päivän vierailuun legendaariselle Sun studioille, jossa on taltioitu merkittävä annos rock'n'rollia. Haaveet täyttyivät!

Nyt ensisijaisena haaveena on saada samanlainen ääniluottamus kuin edellisissä vaaleissa, 809 ääntä. Kisanumeronikin on nolaa vaille sama, eli 89. Superhaave olisi saada samoilla numeroilla kasaan 908:n äänen luottamus.

Heimo Laaksonen

Pihlajamäki, ei happama, vaan näyttävä ensilähiö

Pihlajanmarjoilla ja ketuilla on oma yhteytensä. Pihlajamäki on Helsingin ensimmäinen elementtilähiö. Siellä ei olla kuljettu happamina. Pihlajamäen kallioisissa maisemissa asuu tyytyväistä väkeä.



Lue koko juttu kotisivuiltani heimolaaksonen.fi

Graniittien ylvyt tornitalot olivat toteutuessaan aikaansa edellä. Ympärille jäi mukavasti kallio pohjaista viheraluetta. Korkeammat rakennukset vastaisivat järkevästi tänä päivänäkin Helsingin kasvuun ja asuntotarpeeseen.

Pihlajamäen syntyi hyppyrimäen maisemiin ajoittui 1960-luvun alkuun. Pihliksenä tunnetulla kaupunginosalla on luonnolliset rajansa: Lahden moottoritie, Vantaanjoki, Kehä I ja Malmin hautausmaa. Pihlajamäki suunniteltiin kokonaisvaltaisesti kallioiseen ympäristöön helpottamaan mm. maaltamuuton tuomaa asutuspulaa. Kohde oli maamme ensimmäinen teollisesti toteutettu lähiö. Avainsanana oli elementtituotannon hyödyntäminen.

Pihlajamäki on viime vuosikymmenellä saanut suojelupäätöksen. Asemakaavan v. 1960 laatunut arkkitehti Olli Kivinen oli paljon aikaansa edellä. Rakennukset sijoituivat maastoa kunnioittaen, talojen väleissä on tilavuutta ja luontoa. Erityinen oivallus oli sijoittaa esimerkiksi Graniittitielle näyttäviä 9-kerroksisia tornitaloja. Maasälväntaloksi nousi kerrosta matalampia asuintaloja.

Viihtyvyyttä kuvaa, että yhä monessa asunnossa asuu alkuperäisiä Pihlajamäen asukkaita, tai heidän jälkeläisiään.

Pihlajamäki tarjoaa korkeine rakennuksineen mallia tämänkin päivän asunto-ongelmiin. Useammalla suulla on kaivattu Helsinkiin täydentävää ja korkeampaa rakentamista. Näin Helsingin niemelle saataisiin asutua enemmän väkeä, jolloin mm. kaupungin ainoa lentokenttä ei tarvitsisi uhrata asuinrakentamiselle.

Heimo Laaksonen

Viikissä kaivataan tekonurmikenttää

Viikki on vauhdilla ja voimalla kasvanut asuinalue. Alueella on sijaintina ja ympäristönsä vuoksi vetovoimaa. Yliopiston kampuksen ohella tällä uudehkoalla kerrostaloalueella asuu jo yli 10 000 viikkiläistä. Tarpeitakin on.

Viikki edustaa monelta osin uutta asuinalueita. Kotiutumiseen ja juurtumiseen saa hyvät ensiaskeleet tutustumalla uusiin naapureihin. Ajatuksia vaihtamalla nurkat ja paikat tulevat tutuiksi, ja samalla huomataan, että yhdessäkin voidaan tehdä jotakin hyvää yhteisten kotinurkkien hyväksi. Näin juuri Viikissä on tapahtunut ja syntynyt mm. vireä Viikki-Seura.

Uusien asuinalueiden kohdalla palvelut tullaan tulemaan jälkiviiveellä. Tämä on tuttua viikkiläisillekin. Asiantilaa ei kuitenkaan kannata hyväksyä automaattina, kannatta pyrkiä vaikuttamaan. Jopa hiillostamaan!

Yksi Viikistä kantautuneista toiveista on saada alueen lapsille ja nuorille käyttöön tekonurmikenttä, jolla pallo pyörisi, ja junnut liikkuisivat suurimman osan vuotta. Paikakin olisi, Latokartanon hiekkakenttä. Olen herkistynyt tälle asialle ja tunnen värinä sydämessäni.

Voin olla avuksenne, ja olen valmis tulemaan palaveriinne keskustelemaan mahdollisuuksista. Olen tämän valtuustokauden aikana toiminut liikuntalautakunnassa varapuheenjohtajana ja saanut olla esittämässä ja päättämässä mm. tekonurmihankkeista. Kokemukseni on käytettävissäni:

Onneksi Viikissä toimii melko monipuolinen kauppakeskus, Monella uudella alueella ei ole vastaavaa ollut eikä tullut. Kirjasto on huippu, kiitos tästä myös viereisen yliopiston. Omaperäisellä Gardeniällä on ollut tuskin taival, nimenomaan taloudellisesti. Nyt eletään mielenkiintoisia aikoja. Tarjouskilpailujen siivittämänä on lähellä, että Gardeniälle löytyy ostaja, joka tulee jalostamaan ja muuttamaan sitä. Toivoo sopii, että uusi konsepti tulisi tulevaisuudessa olemaan myös viikkiläisten ilo.

Heimo Laaksonen

Hempan aikaansaannoksia valtuustossa ja liikuntalautakunnassa

• Valtuustossa tukenut kokoomusjohtoista tervettä talouspolitiikkaa

• Äänestänyt valtuustossa Guggenheimia kumoon

• Äänestänyt valtuustossa Malmin kentän säilyttämisen puolesta

• Tehnyt valtuustotaloitteen mielipidetutkimuksesta Malmin kentästä

• Vaikuttanut keskeisesti tekonurmen saantiin Tapuliakaupunkiin

• Vaikuttanut 400 000 euron lisärahan saamiseen urheiluseurojen avustamiseen

• Saanut positiivisia tukirahaparannuksia mm. Tapanilan urheilukeskuksen ja Erän avustuksiin

• Saanut Malmin Palloseuran ja Puistolan Urheilijoiden tapahtuma-avustuksiin lisärahoitusta

• Tukenut Tapanilan kentän vuokraamista kaupungilta Malmin Palloseuralle

• Tehnyt valtuustoaloitteen Puistolan Tenavatien koulun myyntiaikeista

• Tehnyt selvityspyynnön Ylä-Malmin torin vedettömästä altaasta



Kuva tammikuulta 2013, elämäni ensimmäisestä istunnosta kaupunginvaltuustossa. Toivon tälle työlle kiitollisena jatkoa, numeron 89 piirustaminen vaalikopissa auttaa kovasti.

Painopisteitä, mihin haluan vaikuttaa

Liikunnan ja sen olosuhteiden kehittäminen sekä paremmaksi saattaminen. Menneellä nelivuotiskaudella liikuntalautakunnan varapuheenjohtajana olen oppinut pelin- ja tekemisen säännöt. Etenkin MaTaPuPu-alue kaipaa uusia liikuntamahdollisuuksia. Sen eteen haluan tehdä töitä, jos saan äänestäjiltä valtakirjan.

Malmin lentokenttä on tietty asia, jonka haluan ehdottomasti säilyvän. Sallin myös ratkaisun, joka mahdollistaisi lisärakentamisen yhdessä lentotoiminnan säilyttämisen ja sen kehittämisen kanssa. Olen yksituumaisesti kaupunginvaltuustossa äänestänyt Malmin puolesta sekä tehnyt myös paljon keskustelua synnyttäneen valtuustoaloitteen Malmin kentästä. Työ jatkuu!

Ruuhkamaksuja en tule hyväksymään. Ne ovat kohtuuttomia etenkin MaTaPuPu-alueelta kaupungin keskusta päin autoileville työssäkäyville. Hämeentien muuttaminen fillareille ja julkiselle liikenteelle on jo riittävä kiusa ja isku koillis-helsingiläisille autoilijoille.

MaTaPuPu-alueella on paljon rakennuksia ja paikkoja, jotka vaativat puuttumista, kyselyjä ja vaikuttamista. Lehtimiehen silmäni löytää niitä, esimerkkinä Puistolan koulun joutuminen myyntilistalle. Jatkan Ylä-Malmin torin vedettömän ja rapistuneen vesialtaan seuraamista, että sen kunnostamiseen löytyy varoja.

Alueen asukkaiden kuuleminen. Minuun saa asialinjalla olla yhteydessä aina, vaikka jouluaattona. Yhdessä luomme parempaa ympäristöä lähellemme. Ja useampi silmä näkee enemmän!

Kotisivuni heimolaaksonen.fi on sinua varten, kerro miten voimme parantaa MaTaPuPu-alueetta.

MATAPUPU

katso lisää matapupu.fi

Vaaliverkkolehti

Ilmestyy 29.3.2017 Koillis-Helsingin Lähtiedon liitelehtenä.

Jakoalue Koillis-Helsinki.

Päätoimittaja Heimo Laaksonen p. 0400 731055

Ilmoitusmyynti: Ei ole

Kustantaja: Heimo Laaksonen tukiryhmä

hemp@heimolaaksonen.fi • heimolaaksonen.fi



Kun Siltämäki lähti lentoon

Siltämäessä roihahti reipas asukasvaikuttamisen meininki miltei käsikädessä v. 1981 syntyneen MaTaPuPu-lehden kanssa.

1960-luvulla rakennusliike Puolimatka kävi muuttamaan vanhaa peltoaluetta uudeksi asuinalueeksi, Siltämäeksi. Puhuttiin lähiöstä, joka tuolloin samaistui myös TV:n Naapurilähiö - sarjaan. Ensikokemukseni alueesta oli 1960-luvun lopulla olla oppipoikana mukana tekemässä lehtijuttua tuolloin ilmestyneeseen Malmin Seutu - lehteen.

Reilun 10 vuoden päästä Siltämäki yhdessä Suutarilan kanssa oli kasvanut mittakaavaan, joka vaati palve-

luja. Oli hienoa, että aluerakentaja oli kytkenyt projektiinsa siltämäkeläisille oman uimahallin. Paljon muuta ei sitten ollutkaan.

Suurin pula 1980-luvun alussa kasvaneella alueella oli koulupaikoista. Myös julkiset liikenneyhteydet olivat kovin kehnot. Uinumassa ollut Siltämäki-seura heräsi, ja barrikaadeille nousi joukko innokkaita siltämäkeläisiä. Yksi kohosi etulinjaan. Hän oli opettaja Sirkka Lekman. Olin toimittajana vakiovieras siltämäkeläisten kehityskokouksissa ja väliajat soiteltiin. Bussivuoroihin saatiin parannuksia ja koulurakentamiseen tuli vauhtia. Kaiken palkkana Lekman äänestettiin tuolloin kokouksen listalta Helsingin kaupunginvaltuus-

ton pitkäaikaiseksi jäseneksi.

Siltämäessä ollaan taas huolissaan. Seurakunta tulee säästösyistä lopettamaan seurakuntakodin toiminnan. Paikka on tarjonnut hyvän työssijan erityisesti ikäihmisille. Kirsti Latvala on taas edessään tenkkapää, kun tilat hupenevat.

Pidemmällä aikavälillä Siltämäen uimahallillekaan ei kuulu hyvää. Rakennuksella on enää noin 5 vuotta käyttöikä. Suositulle hallille olisi löydettävä korvaava ratkaisu. On taas yhteistyön paikka. Asukkaiden ja alueen poliittisten edustajien olisi lyötävä päitä yhteen, olen tässä mielellisesti mukana. Tämä kolistelu olisi hyvä käydä jo tulevan valtuustokauden aikana, että ei tulla lopettamis- päätöksen yllättämiksi uimahousutintuissa.

Heimo Laaksonen

Suutarilalaiset vallanneet entiset viljelysmaat

Suutarila on malliesimerkki kaupungistumisesta. Sotien jälkeen Suutarila koostui paljolti viljelys- jopa karjanhoitomaista. Nyt Suutarila on Siltämäen jatkeena monilmeinen asuinalue Keravanjoen kainalossa.

Suutarilassa on myös paljon työpaikkoja. Suutarilan teollisuusalue on yksi mittavimmista Helsingissä. Teollisuusalue on myös pessyt kiittävästi kasvojaan. Alueelle on noussut uusia siestejä yritysrakennuksia, ja osa vanhoista yrityksistä on saneeranut kiinteistöjään. Onpa Suutarilassa

oma rautakauppakin, ja melko hiljattain suutarilalaiset saivat oman päivittäistavarakaupankin. Naapuri Siltämäki tarjoaa suutarilalaisille välttämättömiä lisäpalveluita.

Tyypillisesti Suutarilassa viihdytään hyvin, ja siellä asutaan pitkään. Alue on rauhallisuutensa vuoksi

etenkin lapsiperheille juuri se oikea lintukoto. Suutarilan lapsuudenkodin on jättänyt moni kuuluisa "ex-sutskulainen". NHL:n taalakaukaloissa kiekkoja torjuva ja dollareita keräävä maalivahti Kari Lehtonen on Suutarilan poikia. Myös näyttävästi maailmaa valloittaneen The Rasmus yhtiön keulahahmo Lauri Ylönen on alueen poikia. Hän kuuluu juuri rakentaneen Sipooseen itse suunnittelemansa 350:n neliön omakotitalon. Tiedossa ei ole, onko Ylösen luksus-koti Helsingin puolella. Kovasti pinnalla ja esillä olevan Haloo Helsinki-yhtiön juuret ovat myös Ellin johdolla vahvasti Suutarilan mullissa.

Heimo Laaksonen

Hemppe Laaksonen

Aina MaTaPuPu-alueen puolella.

Ei eiralainen osaa puolustaa MaTaPuPu-alueetta. Kuntavaalit eivät ole puoluevaalit, ne ovat vahvasti aluevaalit.

Itse kannatan kokoomuslaisia arvoja, mutta kaiken edelle ajaa oma lähialue. Koillisella Helsingillä on ollut vuosikymmeniä aliedustus kaupunginvaltuustossa ja se on näkynyt päätöksissä.

Kehotankin sinua äänestämään omalta alueeltasi olevaa ehdokasta,

Toivon sinun äänestävän minua. Olen asunut täällä koko ikäni ja ollut kolmen alueemme johtavan paikallislehden päätoimittaja 1981-2012. Tunnen siis alueen läpikotaisin, olen henkeen ja vereen koillis-helsingiläinen, ja tulen aina puolustamaan alueemme etuja.

Minuun saa ottaa aina yhteyttä, vaikka jouluaattona. Lähikulmilla voit nykiä hihasta. Sähköpostini hemp@laaksonen@kolumbus.fi Kotisivuni heimolaaksonen.fi Vaalien välillä ilmoitan milloin olen jututettavissa Tapanilan urheilukeskuksen MosaCafeessa.

Lähtierveisin

Heimo Laaksonen

Kotiseutuneuvos

Kokoomuksen valtuustoryhmä



KOKOOMUS



89